

РЕШЕНИЕ

№ 6210

гр. София, 01.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9878** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на И. А. К., с която се иска осъждане на Столична регионална здравна инспекция (СРЗИ) да заплати сумата в размер на 4800 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода от 30.06.2019 г. до 31.10.2020 г., изразяващи се в нервно психическо напрежение и тормоз, проявени при сърдечни кризи и високо кръвно налягане, вследствие на бездействието по извършване на административен контрол по движение на експертното медицинското досие и преписката за преосвидетелстване и удостоверяване на влезли в сила експертни решения, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

Направено искане от ищеца за осъждане на ответника да преустанови бездействието си по движение на медицинското експертно досие и преписката за преосвидетелстване, като изпрати експертното медицинското досие на компетентната ТЕЛК комисия.

В исковата молба се твърди, че е постановено Експертно решение (ЕР) № 842 от 15.05.2020 г. на Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК), с което са дадени указания на Териториална експертна лекарска комисия (ТЕЛК) комисията за ново освидетелстване на ищеца. Посочва се, че ответната СРЗИ не е изпълнила задълженията си за придвижване на експертното медицинското досие на ищеца до компетентната ТЕЛК комисия, за да се изпълнят указанията на НЕЛК. Излага твърдения, че това бездействие е довело до сърдечни кризи и високо кръвно налягане,

което от своя страна е предизвикало нервно психическо напрежение.

Отвратната страна е подала отговор на исковата молба, с която изразява становище за неоснователност на претенцията за заплащане на обезщетение. Твърди се, че на 28.11.2019 г. НЕЛК е върнала в Регионална картотека на медицинската експертиза (РКМЕ) към СРЗИ медицинското експертно досие на ищеца, в което се съдържа ЕР № 842 от 15.05.2020 г. на НЕЛК, а на 02.12.2019 г. РКМЕ е изпратила документите за освидетелстване на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С.. С писмо от 06.01.2019 г. НЕЛК е изисквала медицинското досие на ищеца без да изчака произнасяне от ТЕЛК, като същите са изпратени на 10.01.2020 г. Пояснява, че СРЗИ осъществява контрол върху медицинската експертиза, който се състои в регистрацията, обработката и съхраняването на здравна информация за освидетелствани от ТЕЛК и НЕЛК лица, която дейност се осъществява посредством РКМЕ. В тази връзка счита, че СРЗИ не отговоря по претенцията за обезвреда. Поддържа се, че не са доказани наличието на претърпени неимуществени вреди.

Представител на прокуратурата изразява становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е приложено Експертно решение (ЕР) № 842 от 15.05.2020 г. на НЕЛК, с което на основание чл. 45, ал. 2 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза (ПУОРОМЕ) е отменено ЕР № 0579 от 26.02.2019 г. на ТЕЛК, II състав на IV – та МБАЛ, като е върната преписката за ново освидетелстване на И. К.. Прието е, че в обжалваното експертно решение на ТЕЛК не са обсъдени и оценени заболявания, установени преди освидетелстването – други уточнени локални инфекции на кожата и подкожната тъкан.

Представена е справка от информационната система на РКМЕ (л. 51 и л. 52) относно движението на медицинското експертно досие на ищеца. От същата се установява, че на 28.11.2019 г. НЕЛК е върнала в РКМЕ към СРЗИ медицинското експертно досие на ищеца, което е станало със съпроводително писмо изх. № 30912/28.11.2019 г. Впоследствие с писмо изх. № 54610/02.12.2019 г. на РКМЕ към СРЗИ е изпратено на 02.12.2019 г. медицинското досие на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С.. На 10.01.2020 г. РКМЕ към СРЗИ е изпратила медицинското досие на НЕЛК, за което е съставено съпроводително писмо изх. № 1324/10.01.2020г.

Достоверността на информацията в обсъжданата справка от информационната система на РКМЕ се потвърждава от Уведомление с вх. № 29084/20.08.2021 г. на председателя на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С., в което се посочва движението на медицинското експертно досие на ищеца за периода от 01.12.2019 г. до 01.06.2020 г. В уведомлението се посочва, че на 08.01.2020 г. преписката е изпратена от ТЕЛК при II МБАЛ – С. до СРЗИ, което е по искане на НЕЛК.

При съпоставяне на справката и уведомлението се достига до извод за съвпадение на информацията, че към 01.12.2019 г. досието се е намирало в ТЕЛК комисията, както и че същото е върнато на 08.01.2020 г. на СРЗИ, тъй като е направено искане от НЕЛК. Последното пък косвено установява, че на 10.01.2020 г. СРЗИ е препратила досието на НЕЛК. Между двата документа липсват противоречия, а информацията се подкрепя помежду си. Вярно е, че справката представлява документ, който не е подписан, но това се дължи на обстоятелството, че представлява извадка от съответната

информационна система. В тази връзка преценката на доказателствената сила на справката е извършена заедно с уведомлението с вх. № 29084/20.08.2021 г. на председателя на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С.. Горното води до извод за вярно отразяване на информацията в информационната система, респ. в представената справка.

Представена е повторна справка от информационната система на РКМЕ, обхващаща по – дълъг период (до 27.09.2021 г.). От същата е видно, че на 05.07.2021 г. е върнато медицинското досие на И. К. от НЕЛК на РКМЕ, а на 27.09.2021 г. РКМЕ е препратила досието на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С..

В настоящото производство е приобщено адм. д. № 11864/19 г. по описа на АССГ, в което е налична молба от 07.01.2020 г. на процесуалния представител на НЕЛК, с която се уведомява съда, че е изискано от СРЗИ медицинското досие на И. К. и след получаването му ще се представи в съда. Именно посоченото потвърждава информацията в горепосочената справка в частта за изисканото и изпратеното досие през месец януари 2020 г.

Приложено е още адм. д. № 6823/19 г. по описа на АССГ, в което е налично писмо от 12.11.2019 г., с което съдът връща на НЕЛК медицинското експертно досие на И. К.. По делото е разпитан свидетелят М. Б., който дава информация, че заедно с К. посетили НЕЛК през месец май и юни 2019 г., но ищецът не успял да си вземе експертното решение, тъй като му липсвало медицинското досие. След това през месец януари 2020 г. посетили Втора МБАЛ – С., но и там не открили досието. Споделя, че ищецът вдигал кръвно (измервано с електронен апарат), когато посещавал горепосочените места. Дават се вяра на показанията свидетеля, тъй като същият е имал преки наблюдения над случващото, когато го е съпровождал до посочените места.

Разпитана е още Детелинка Д., която посочва, че ищецът е обжалвал пред НЕЛК експертно решение на ТЕЛК, а впоследствие на 02.05.2019 година е търсил актът на по-горестоящия административен орган, но не го е открил. След това е получил актът и впоследствие отново е обжалвал решение на ТЕЛК. На 08.01.2020 г. била назначена дата за преглед на ищеца, но същият не бил уведомен и не се явил. Свидетелката посочва, че след това „започнала историята да си търси досието“. Споделя, че липсвало медицинското досие, което представлявало пречка да бъде преосвидетелстван. За да намери досието си, ищецът посещавал институцията, в която се съхраняват досиетата. Пояснява, че ищецът е споделил с нея горепосочената информация, т. е. свидетелката не е била пряк очевидец на случващото се, а възпроизвежда казаното от ищеца. Допълнително посочва, че ищецът бил нервен, притеснен и имал пристъпи на паника и ярост, което се дължало на липсата на медицинското му досие.

Дават се вяра на показанията на свидетелката Д., въпреки че същата преразказва споделеното от ищеца (с изключение на здравословното му състояние, за което е имала преки наблюдения). Показанията ѝ съвпадат с показанията на другия свидетел, който също посочва, че ищецът е търсил медицинското си експертно досие.

След последно съдебно заседание на 05.10.2021 г. е постъпила молба за поправка на грешки в протокола. На стр. 2 от протокола (л. 76 гръб) погрешно е записан следното „...“, крие ли се умишлено медицинското досие. В това дело никъде не съм обжалвал експертно решение на ТЕЛК ...“, като иска да се поправи по следния начин „...“, крие ми се умишлено медицинското досие. В това дело никъде не съм обжалвал експертно

решение на НЕЛК ....“ (тоест погрешно изписано „ли“ и „ТЕЛК“). Посочените грешки са незначителни и не са решаващи при вземане на решението. Освен това се подразбира, че исканата поправка съвпада с предходни изявления на ищеца, поради което съдът ще цени протокола от съдебно заседание така както са поискани горните поправки на протокола. С обсъжданата молба се иска още на стр. 2 от протокола (л. 76 гръб) изречението „Във връзка с твърденията, че не съм посетил комисията ....“ да се поправи след изслушването му. В тази връзка молбата е неоснователна, тъй като не се сочи в какво се изразява тази грешка, а и подобно изявление е ирелевантно за спора. Горното е мотивирало съдът да не провежда нарочно съдебно заседание за поправка на протокола.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл. 256, ал. 1 АПК и правна квалификация чл. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 128, ал. 1, т. 6 АПК, вр. чл. 203, ал. 1 АПК.

На основание чл. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 6 АПК и чл. 203, ал. 1 АПК, административният съд се произнася по исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица.

В настоящия слуай основателността на иск с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 203 от АПК, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; наличие на сочените неимуществени вреди; причинна връзка между бездействието и настъпилия вредоносен резултат. Доказателствената тежест за установяване наличието на всичките предпоставки се носи от ищеца, търсец присъждане на обезщетение за претърпени вреди.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ) дейността по регистрация, обработка и съхраняване на здравна информация за освидетелстваните от ТЕЛК и НЕЛК лица се осъществява от регионални картотеки на медицинските експертизи (РКМЕ). Според чл. 55, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза (ПУОРОМЕ) съставянето, съхраняването и движението на медицинската документация на освидетелстваните лица от ТЕЛК и НЕЛК се осъществяват от РКМЕ. Разпоредбата на чл. 56, ал. 5 ПУОРОМЕ съдържа задължение на експертите в РКМЕ да изпращат документите за освидетелстване или преосвидетелстване на лицата на съответната ТЕЛК в срок 3 дни от получаването им. Според чл. 108, ал. 2 от ЗЗ РКМЕ са структурни звена на регионалната здравна инспекция, което означава, че ответната страна СРЗИ отговоря за действията на служителите от нейните звена.

По делото не се установи бездействия на служители на РКМЕ, изразяващи се в неизпращане (или забавяне) на медицинското експертно досие на ищеца до компетентния административен орган за неговото преосвидетелстване.

По делото се установи, че ответна страна е получила на 28.11.2019 г. досието от

НЕЛК, а на 02.12.2019 г. го е препратила на компетентната ТЕЛК. Впоследствие НЕЛК е изискала медицинската документация, което е наложило изпращането ѝ на 08.01.2020 г. (без да се изчака произнасяне на ТЕЛК). Това се е наложило във връзка с представяне на медицинското експертно досие в съда по повод обжалване на акт на НЕЛК. На 05.07.2021 г. е върнато досието от НЕЛК на РКМЕ. Горното налага извод, че ответната страна не е бездействала, тъй като своевременно изпращала досието на съответния административен орган (ТЕЛК и НЕЛК). Ответникът не следва да носи отговорност за времето, през което медицинското досие се е намирало при съответния административен орган, тъй като това не представлява негово бездействие. Липсва задължение на РКМЕ да изисква досието от съответния орган на медицинската експертиза, доколкото нейните дейности се изчерпват до съставяне, съхраняване и движение на медицинската документация, като последното е поставено в зависимост от получаването на документите от органа. Приемането на обратното би означавало намеса в правомощията на ТЕЛК и НЕЛК, каквито ответната страна не разполага.

Не споделят доводите, че ответната страна следва отговоря за това, че оригиналът на досието се намира в съда и това е причинило забавянето. Това е така, тъй като досието е представено от съответния административен орган, чийто акт се обжалва, а не от СРЗИ, която не е и страна по тези производства.

Съдът констатира, че за последно РКМЕ е приела досието на 05.07.2021г., като го е препратила на 27.09.2021г. на компетентната ТЕЛК. Срокът по чл. 56, ал. 5 ПУОРОМЕ е изтекъл на 08.07.2021 г., т. е. от 09.07.2020 г. до 27.09.2021г. е налице бездействие от страна ответната страна. Този период е настъпил по време на настоящото производство и не се обхваща от твърдяното в исковата молба бездействие. Още повече, че посочените в исковата молба неимуществените вреди са за периода от 30.06.2019 г. до 31.10.2020 г., който предхожда констатираното бездействие, при което същите няма как да са в резултат на осъщественото бездействие в хода на процеса.

Горното води до извод за липсата противоправно бездействие, поради което не е налице първата предпоставка от фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника. В този смисъл исковата претенция е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разпоредбата на чл. 256 АПК създава специален ред за защита срещу неоснователни бездействия от страна на административния орган. Предмет на осъждането по чл. 256 АПК е правото на лицето да изисква конкретни фактически действия от административен орган, за които органът е задължен пряко от закона. Чрез осъждане на органа да извърши действието целеният правен резултат следва да възникне директно в правната сфера на гражданина.

Съдът намира, че съдържащите се в чл. 108, ал. 1 от ЗЗ и чл. 55, ал. 1 от ПУОРОМЕ дейности по съставяне, съхранение и движение на медицинската документация, сред която е медицинското експертно досие представляват фактически действия, които следва да се извършат от РКМЕ. Според чл. 108, ал. 2 от ЗЗ РКМЕ са структурни звена на регионалната здравна инспекция, което означава, че ответната страна е пасивно процесуално легитимирана страна в настоящото производство. По делото се установи, че на 27.09.2021 г. РКМЕ е изпратила медицинското досие на ищеца на I – ви състав на ТЕЛК при Втора МБАЛ – С.. Липсват данни по делото след тази дата обратно да е върнато на РКМЕ медицинското експертно досие на ищеца. В тази връзка към настоящия момент липсва бездействие от страна на РКМЕ, тъй като медицинската

документация не се намира в обсъжданото структурно звено на СРЗИ, а изпратена на административния орган за произнасяне. Това налага да се отхвърли искането по чл. 256, ал. 1 АПК.

Ответната страна не е направила искане за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният иск от И. А. К. за осъждане на Столична регионална здравна инспекция да заплати сумата в размер на 4800 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди за периода от 30.06.2019 г. до 31.10.2020 г., изразяващи се в нервно психическо напрежение и тормоз, проявени при сърдечни кризи и високо кръвно налягане, вследствие на бездействието по извършване на административен контрол по движение на експертното медицинското досие и преписката за преосвидетелстване и удостоверяване на влезли в сила експертни решения, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на И. А. К. за осъждане на Столична регионална здравна инспекция да преустанови бездействието си по движение на медицинското експертното досие на И. К. и преписката за преосвидетелстване, като изпрати експертното медицинското досие на компетентната териториална експертна лекарска комисия.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: